

Sygn. akt II K 314/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Elżbieta Frączak

Protokolant Katarzyna Szafrńska

po rozpoznaniu dnia 1 czerwca 2015 roku sprawy karnej

P. M.

syna A. i K. z domu D.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 22 grudnia 2014 roku na ul. (...) w S. /woj. (...)/ znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...), przy czym popełnienia zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokami Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieście sygn. akt V K 1625/09 z dnia 30.10.2009 roku za czyn z art. 178a§1 kk, oraz Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków sygn. akt II K 180/12 z dnia 19.04.2012 roku za czyn z art. 178a §4 kk za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości, oraz pomimo orzeczonego w/w wyrokiem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres czterech lat

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

I. oskarżonego **P. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178a § 4 kk i za czyn ten na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, okres zatrzymania od dnia 22 grudnia 2014 roku do dnia 23 grudnia 2014 roku;

III. na podstawie art. 42 § 2 kk w brzmieniu nadanym Ustawą o zmianie Ustawy Kodeks karny z dnia 25 listopada 2010 r. /Dz. U. z 2011 r. Nr 17, poz. 78 przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 /czterech/ lat,

IV. na podstawie art. 49 § 2 kk w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 12 lutego 2010 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz.U.2010.40.227) przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 200 /dwieście/ złotych,

V. na podstawie art. 624 §1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa i nie obciąża go opłatą sądową.

UZASADNIENIE

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 grudnia 2014 r. w miejscowości S., woj. (...), na ul. (...) patrol o godzinie 20.10 policji zatrzymał do kontroli drogowej P. M., kierującego samochodem osobowym marki V. (...) nr rej. (...). W trakcie przeprowadzanej kontroli funkcjonariusze policji wyczuli od oskarżonego woń alkoholu, w związku z czym poddali go badaniu na zawartość alkoholu w organizmie przy użyciu urządzenia typu A. I..

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego – k. 12, 42,

- notatka urzędowa k.1,

Badanie na zawartość alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu przeprowadzone o godzinie 20.32 wykazało u oskarżonego P. M. - 1,11 mg/l alkoholu, zaś o godzinie 20.48 - 1,06 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód:

- protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego – k. 2

P. M. urodził się (...) w W., z zawodu jest on technikiem informatykiem, jest kawalerem, ojcem jednego dziecka w wieku niemowlęcym, na utrzymaniu posiada dwie osoby, pracuje i z tego tytułu osiąga dochód miesięczny 2.000 zł .

Dowód:

- dane osobo-poznawcze k. – k. 10-11,

Oskarżony był już dwukrotnie karany sądownie, a to prawomocnym wyrokiem Sądu dla Wrocławia Śródmieścia we Wrocławiu w sprawie sygn. akt V K 1625/09 z dnia 30 października 2009 roku za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, którym to wyrokiem został skazany na karę 80 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości 1 stawki dziennej grzywny na kwotę 10 zł oraz orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku i orzeczono świadczenie pieniężne w kwocie 200 zł. Powyższy wyrok uprawomocnił się dnia 20 listopada 2009r. oraz prawomocnym wyrokiem Sądu dla Wrocławia Krzyków we Wrocławiu w sprawie sygn. akt II K 180/12 z dnia 19 kwietnia 2012 roku za przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 kk, którym to wyrokiem został skazany na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz na karę 80 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości 1 stawki dziennej grzywny na kwotę 10 zł a także orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat i świadczenie pieniężne w kwocie 300 zł. Powyższy wyrok uprawomocnił się dnia 17 kwietnia 2012r.

Dowód:

- odpisy wyroków w sprawie sygn. akt V K 1625/09 i II K 180/12

- k. 20 i 26-27

- dane o karalności - k. 14,

W postępowaniu przygotowawczym oskarżony przyznał się do sprawstwa i winy, odmówił złożenia wyjaśnień i złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze, który nie został przez Prokuratora zaakceptowany. Podobną postawę oskarżony przyjął przed sądem. W odpowiedzi na pytania podał, że jest uzależniony od alkoholu i powołując się na swoją sytuację osobistą i rodzinną, stwierdzając przy tym, że zamierza zrobić sobie tzw. „wszywkę”, wniósł wymierzenie mu kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Sąd zważył co następuje :

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności wyjaśnień oskarżonego, notatek urzędowych na okoliczność zatrzymania oskarżonego, kierującego samochodem, do kontroli drogowej i protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego stwierdzającego w tym czasie stan jego nietrzeźwości, a także wyroków sądowych w sprawach VK 1625/09 i II K 180/12 Sąd uznał bez najmniejszej wątpliwości, iż P. M. swoim działaniem w dniu 22 grudnia 2014 roku wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 178a § 4 k.k., gdyż będąc w stanie nietrzeźwości, w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku z prawomocnym skazaniem go za przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k w sprawie sygn. akt II K 180/12 , kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym – samochodem osobowym marki V. (...) nr rej. (...), a jego wina została udowodniona.

Zgodnie z art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. W tym przypadku zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przez oskarżonego czterokrotnie przekroczyła powołany wcześniej poziom.

Niewątpliwa jest też umyślność występku popełnionego przez P. M.. Oskarżony, wiedząc o obowiązującym go czteroletnim zakazie prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, po uprzednio spożytym alkoholu i znajdując się w stanie znacznej nietrzeźwości, zdecydował się kierować samochodem po drodze publicznej. Wyniki badania powietrza wydychanego przez oskarżonego jednoznacznie potwierdzają stan jego nietrzeźwości.

Nie ulega także wątpliwości, że samochód osobowy kierowany przez oskarżonego marki V. (...) należy do kategorii pojazdów mechanicznych.

Uznając zatem P. M. winnym popełnienia zarzucanego mu występku z art. 178a § 4 k.k Sąd skazał go na podstawie powyższego przepisu na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Rozważając nad wymiarem kary Sąd miał na względzie wskazania zawarte w art. 53kk. i w ich świetle wymierzona oskarżonemu kara odpowiada stopniowi znacznej społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, a w swojej dolegliwości nie przekracza stopnia jego zawinienia. Wymierzając oskarżonemu karę pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze okoliczności przedmiotowe i podmiotowe czynu. Jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął stosunkowo znaczny stopień nietrzeźwości P. M., jego uprzednią karalność za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości i kierowanie samochodem w tym stanie podczas obowiązującego go czteroletniego letniego zakazu, a także znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu. Kierowanie samochodem w stanie nietrzeźwości, zawsze stwarza realne zagrożenie dla bezpieczeństwa innych uczestników ruchu drogowego. W ocenie sądu zachowanie oskarżonego świadczy o lekceważeniu nie tylko przepisów prawa ale i uprzednich orzeczeń Sądu. Kary wymierzone uprzednio oskarżonemu nie były dla niego ostrzeżeniem przed dalszym tego rodzaju postępowaniem. Oskarżony mając świadomość obowiązującego go zakazu, znajdując się w stanie nietrzeźwości, wsiadł do samochodu i kierował nim w tym stanie po drodze publicznej. Znajdując się w stanie nietrzeźwości miał on niewątpliwie znacznie ograniczoną możliwość prawidłowej reakcji na ewentualne zdarzenia na drodze i sam stanowił zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego, a zważywszy przy tym na jego uzależnienie od alkoholu, zagrożenie takie dalej stanowi. Okoliczności łagodzących Sąd się nie dopatrył. Sąd miał też na względzie cele wychowawcze - w zakresie kształtowania właściwej postawy i rzeczywiście krytycznego stosunku do własnego czynu, oraz zapobiegawcze - w zakresie skutecznego odstraszenia przed powrotem na drogę przestępstwa, które kara ma osiągnąć wobec P. M., ale także cele prewencji ogólnej zwłaszcza w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i potencjalnych sprawców tego rodzaju przestępstw, których charakter jest powszechny. W sytuacji sprawców takich jak oskarżony konieczna jest zdecydowana i surowa reakcja ze strony Sądu, gdyż kary o łagodniejszym charakterze nie spełniają swoich celów zwłaszcza w zakresie zapobieżenia powrotowi do przestępstwa oraz wdrożenia sprawców do przestrzegania obowiązującego prawa, czego dobitnym przykładem jest postawa i zachowanie oskarżonego. W tej konkretnej sprawie należało, w ocenie sądu, postawić wobec oskarżonego negatywną prognozę kryminologiczno - społeczną, bowiem tylko kara bezwzględna pozbawienia wolności - choć orzeczona w dolnej

granicy ustawowego zagrożenia i jako taka nie może być uznana za rażąco surową czy też niewspółmierną do znacznego zawinienia oskarżonego - skutecznie powstrzyma go od podejmowania dalszych podobnych działań, czy też innych, mogących naruszać porządek prawny. Na przyjęcie prognozy wobec oskarżonego nie mogła mieć wpływu jego sytuacja osobista podnoszona w postępowaniu sądowym, która z kolei może rzutować na okoliczności związane z ewentualnym odroczeniem wykonania kary.

Kierując się zasadą wyrażoną w art. 4 § 1 kk wedle której, jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy Sąd zastosował ustawę obowiązującą poprzednio, jako względniejszą dla oskarżonego przy orzeczeniu o środkach karnych.

Orzekając wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w oparciu o art. 42§2 kk, w brzmieniu tego przepisu obowiązującym na dzień 25 lutego 2011r., Sąd miał na względzie stopień jego nietrzeźwości, jego uzależnienie od alkoholu oraz stopień zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu, spowodowany działaniem oskarżonego. Niewątpliwie oskarżony kierując w stanie nietrzeźwości pojazdem mechanicznym świadomie naruszył podstawowe zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wykazał się brakiem zdolności przewidywania negatywnych skutków swojego zachowania, na co niewątpliwie miał wpływ spożyty przez niego alkohol. Stworzył w ten sposób zagrożenie dla bezpieczeństwa innych uczestników ruchu, ponieważ nie był w stanie właściwie oceniać i reagować na sytuacje zaistniałe na drodze. Oskarżony, jako dorosła osoba, doskonale wiedział w jaki sposób alkohol wpływa na organizm człowieka oraz jak wielkie niebezpieczeństwo dla zdrowia i życia innych uczestników ruchu drogowego stwarza nietrzeźwy kierujący na drodze.

Zdaniem Sądu ciężar gatunkowy czynu popełnionego przez oskarżonego świadczy o tym, że jedynie odpowiednio długi okres pozbawienia uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym, zapobiegnie powrotowi oskarżonego do przestępstwa i zmieni jego nastawienie do obowiązujących bezwzględnie każdego zasad bezpieczeństwa w tym ruchu, a także do respektowania orzeczeń sądowych i płynących z nich zakazów. Orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat będzie wystarczającym dla osiągnięcia celów tego środka karnego.

Biorąc pod uwagę naganność zachowania oskarżonego i wzgląd na konieczność prewencyjnego oddziaływania, a także uwzględniając możliwości finansowe oskarżonego Sąd w oparciu o art. 49§2 kk, w brzmieniu obowiązującym na dzień 1 stycznia 2012r. orzekł świadczenie pieniężne w kwocie 200 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej - zajmującej się niewątpliwie świadczeniem pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych. Nie sposób przy tym uznać, by uiszczenie powyższej kwoty było dla oskarżonego niemożliwe czy zbyt uciążliwe.

Na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, na mocy przepisu art. 63 § 1 kk, Sąd zaliczył okres jego zatrzymania od dnia 22 grudnia 2014 r do dnia 23 grudnia 2014r.

W oparciu o przepis art. 624 § 1 kpk, mając na uwadze sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego oraz bezwzględny charakter orzeczonej kary, Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie.